

בעוה"ש"ת

קונטרס

דער פאשעפער דארף לייך יא

ווי עס ווערט ערקלערט אז דורכדעם וואס מען איז פרייליך, ווערט מען געוואר דעם 'אמת', אז "דער פאשעפער דארף מיך יא!"

פארנעקערנט דורך

פבוך קדושת הרב הצדיק מוהרא"ש שליט"א

פרשת תרוקה תשע"ג

געבויעט און באגרינדעט אויף די ווערטער פון אונזער הייליגער און פארקטיגער רבי, דער באהאלטענע ליכטיגקייט, דער הייליגער הויכער ליכט, אדונג, מוריש ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מוריש הגאון הקדוש, א וואונדערליכע ליכט, וואס קיין שום באהעלטעניש איז נישט פארהוילן פון איהם,

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמעןשלאסן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דורך חסידי בריסלב - טא יארק יצ"ו

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים
To obtain this and other Breslev publications:

מתיבתא היכל הקודש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129-42nd Street

Brooklyn NY 11219

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.

845-467-5299

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street

718-384-1652

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

79 Decatur Avenue.

347-243-2992

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

32 Dolson Rd.

347-733-7551

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 1225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site: www.breslevcity.co.il

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at:

amazon.com or at: mohorosh.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-481-3321

דער באשעפער דארף דיך יא

א.

אין דעם הייליגן רבינ'ס צייטן האט דער צאר פון רוסלאנד געוואלט ארויס געבן א גזירה אז מען זאל נעמען אידישע קינדער אין מיליטער, די גזירה איז געווען אז מען זאל זיי צוכאפן קליינערהייט פון די עלטערן, און זיי אויפציען אלץ גוים רחמנא לצלן, כדי זיי זאלן שפעטער זיין סאלדאטן.

דער הייליגער רבי האט געפערליך איינגעריסן מיט תפלה, מבטל צו זיין די ביטערע גזירה, און דער הייליגער רבי האט געהאט א טענה, פארוואס פאר אנדערע צדיקים גייט דאס נישט אזוי אין לעבן, און מאכן נישט אזא געוואלד (חיי מוהר"ן סימן א; ו; רעז).

דער באשעפער דארף דין יא

האט דער הייליגער רבי דעמאלטס געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קלא): אזוי ווי עס איז יעצט חודש אדר, און עס קומט שוין פורים ווען אידן וועלן זינגען און טאנצן און פאטשן מיט די הענט, דורך דעם וועט מען קענען פועל'ן אפצושטופן די גזירה, אזוי איז טאקע געווען די גזירה איז געווארן אפגעשטופט פאר נאך פונעף און צוואנציג יאר וואס דעמאלטס איז עס ליידער ארויסגעקומען.

דער הייליגער רבי האט דעמאלטס געזאגט די תורה (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן י): כְּשֵׁיש חֵס וְשְׁלוֹם, דִּינִים עַל יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי רְקוּדִים וְהִמְחָאֵת כֶּף אֶל כֶּף נַעֲשֶׂה הַמִּתְקַת הַדִּינִין - ווען עס איז דא חס ושלום דיננים אויף אידן איז די עצה מען זאל טאנצן און פאטשן, דורךדעם וועט מען ממתיק זיין די דיננים. ווייל שמחה איז די העכסטע מדריגה, און מען קען דורך שמחה פועל'ן מער ווי מיט סיי וועלעכע אנדערע זאך.

למעשה זעהט מען אז א מענטש קען ענדערש טוהן אלע אנדערע שווערע עבודות, ער קען פאסטן, זיך קוילערן אין שניי, און אלע אנדערע סיגופים, אבער נאר

ה דער באשעפער דארף דיך יא

נישט זיין פרייליך, ווייל עס גייט איבער אויף א מענטש אזויפיל צרות און יסורים מיט עבירות, אז דאס שלעפט אים אראפ נאר צו זיין אין מרה שחורה, וועגן דעם איז צו זיין פרייליך די שווערסטע עבודה (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כד), עס דאכט זיך נאר אז מען איז פרייליך.

מען דארף אבער וויסן אז שמחה איז א זאך וואס מען קען נישט אייביג זעהן פון אינדרויסן, אמאל דאכט זיך אויף איינעם אז ער איז א מרה שחורה דיגער מענטש, אבער באמת האט ער פשוט א 'לב נשבר', די זעלבע זאך פארקערט אויך, אז מען זעהט איינער וואס איז פרייליך ער טאנצט און שפרינגט, און ער מאכט ווערטליך און ליצנות פון אנדערע, מיינט עס נאך נישט אז ער איז טאקע פרייליך, פארקערט ער איז רחמנא לצלן דורכגעפוילט מיט מרה שחורה, און ער איז זייער א דערביטערטער מענטש, נאר ער פארשטעלט דאס מיט די אלע זאכן, וועגן דעם האט דער הייליגער רבי זייער אנגעווארנט, זיך אכטונג צו געבן וועמען מען הערט זינגען, ווייל אויב חלילה מען הערט פון נישט ערליכע זינגערס, שאדט דאס

דער באשעפער דארף דיך יא

זייער, און עס ציהט אראפ דעם מענטש פון דינען דעם
אייבערשטן (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ג).

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן מב): עס איז
דא א גרויסער חילוק צווישן א לב נשבר און עצבות, ווייל
א לב נשבר איז באמת פרייליך, נאר ער טראכט שטענדיג:
רבנו של עולם! איך בין אזוי ווייט פון דיר! איך שפיר
ווי איך רייס זיך אפ פון דיר חס ושלום, רבנו של עולם!
איך פאל שטענדיג אראפ! און דאס גלייכן. אזוי קומט ער
שטענדיג צוריק צום באשעפער, וואס דאס איז די
גרעסטע שמחה, אז דער מענטש בענקט צום באשעפער,
און ער וויל נאר זיין נאנט צום בורא כל עולמים, קומט
אויס אז אפילו ער האט יעצט א 'לב נשבר' און ער בעט
זיך ביים באשעפער: רבנו של עולם! וואס וועט זיין מיט
מיר, איך האב שוין געוואלט זיין א ערליכער איד,
דאווענען און לערנען און זיין וואויל, און עס גייט מיר
נישט. דאך אבער איז ער באמת בשמחה, ווייל ביים
באשעפער איז נאר דא 'שמחה', און אלעס איז נאר
פרייליך, אזוי ווי עס שטייט (דברי הימים-א טז, כז): עוז

דער באשעפער דארף זיך זא

וחדוה במקומו. אבער עצבות איז, אז ער רעדט זיך אפ
און ער האט נאר קשיות אויפן באשעפער רחמנא לצלן,
און ער איז פול מיט ספיקות און בלבולים אין די אמונה.

די גמרא זאגט סוף מסכת תענית (דף כט ע"א): משנכנס
אדר מרבין בשמחה. טייטשן צדיקים, ווען עס קומט
חודש אדר, מרבין - פארמערט מען די קדושה, בשמחה -
דורך שמחה. ווייל מיט שמחה פארמערט מען די קדושה.

זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן י):
דאס איז געווען די גאנצע זאך פון מרדכי און אסתר, וואס
'אסתר' ווייזט אויף טאנצן מיט די פוס, און 'מרדכי' אויף
פאטשן מיט די הענט, וואס דורך די צוויי כוחות האבן זיי
מכניע געווען המן-עמלק. און דאס איז "דער גאנצער סוד
פון פורים: צו זיין נאר פרייליך".

וועגן דעם זאגן חז"ל (שבת פ"ח ע"א): די אידן האבן
דעמאלטס נאכאמאל מקבל געווען די תורה מאהבה.
ווייל די ערשטע מאל ביי מתן תורה ביים בארג סיני, איז
נאר געווען מיראה, ווייל דער אייבערשטער האט זיי

דער באשעפער דארף דיך יא

געצווינגען אז אויב זיי וועלן נישט מקבל זיין די תורה, וועלן זיי דארט באגראבן ווערן. אבער ביי די צייטן פון אחשוורוש איז געווען דער עיקר קבלת התורה, ווייל עס איז געווען מיט א געוואלדיגע שמחה.

כאטשיג חז"ל זאגן (תענית כ"ו ע"ב): דער טאג ווען דער אייבערשטער האט געגעבן די תורה איז געווען אזא שמחה אזוי ווי א חתונה; ווייל די אידן ווערן אנגערופן פלה און פביכול דער אייבערשטער ווערט אנגערופן חתן, און מען האט זוכה געווען צו מקבל זיין די תורה וואס דאס איז די פתובה, וועגן דעם איז דעמאלטס געווען די גרעסטע חתונה, דאך אבער, ווען די אידן האבן מקבל געווען די תורה פורים, איז דאס געווען אויף אסאך א העכערע מדריגה, ווייל ווען משה רבינו האט געגעבן די תורה, איז רחמנא לצלן געווען א פגם אין אמונת חכמים, מען האט נישט געגלייבט אין משה רבינו, און עס איז געלונגען פאר די ערב רב איינצורעדן פאר די אידן אז משה רבינו איז שוין געשטארבן, און דער שטן האט מיטגעשפילט צו דעם, ער האט געוויזן אין די וואלקענעס

ט דער באשעפער דארף דיך יא

אזוי ווי מען פירט משה רבינו ביי זיין לוויה (שבת פ"ט ע"א), ביז זיי האבן דורכדעם ליידער געמאכט דעם עגל, וואס פון דעם איז ארויס געקומען אלע קלקולים, און ווען משה רבנו איז אראפגעקומען און ער האט געהערט ווי מען טאנצט און מען שפרינגט מיטן עגל האט ער גלייך צופראכן די לוחות, און וועגן דעם האט דער אייבערשטער געמוזט צווינגען די אידן מקבל צו זיין די תורה.

אבער נאכדעם וואס אידישע קינדער זענען דורך געגאנגען די ביטערע צרה פון הזמן מיט אחשורוש, וואס זיי האבן געוואלט רחמנא לצלן אינגאנצן פארלענדן די אידן, האט מען שוין גוט געזעהן ווער די גוים זענען, און וואס זיי זענען מסוגל צו טוהן, און די גרויסע חילוק וואס איז דא צווישן א איד און א גוי להבדיל אלה אלפי הבדלות, א גוי איז אן 'אכזר' און איין שטיק שמוץ, ממילא האבן זיי שוין מקבל געווען די תורה מיט א מורא דיגע ליבשאפט.

דער באשעפער דארף דיך יא

י

און דאס איז א לימוד פאר אונז, וואס מען זעהט
ליידער ווי מענטשן פאלן אוועק פון די אמונה, ווייל מען
זעהט אז פאר די גוים גייט גוט און עס פעלט זיי
גארנישט, אבער באמת ווען מען זאל גוט קוקן אויף די
רשעות פון די גוים, סיי עשו און סיי ישמעאל, וואספארא
אכזריות זיי האבן געטוהן במשך אלע דורות ביז היינט,
פריידט מען זיך שוין: ברוך השם, שלא עשני גוי, מיר
זענען נישט קיין גוים ברוך השם, נאר מיר האבן מקבל
געווען די תורה. במילא נעמט מען אן די תורה מיט א
מורא'דיגע אהבה.

נאר די סבה פארן וואס מען זעהט דאך אז מענטשן
זענען צופראכן און מיואש, איז ווייל מען ווערט נכשל
אין 'פגם הברית', דורכדעם וואס מען פאלט נעבעך אריין
צו קוקן אלע נארישע און טמאנע זאכן פון די גוים,
במילא ווערט מען אויף מיטגעשלעפט מיט זיי, וואס
דורכדעם קומט אריין אינעם מענטש כפירות און
אפיקורסות, אזוי ווי מיר זאגן יעדן טאג אינדערפרי און
ביינאכט ביי קריאת שמע (במדבר טו, לט): ולא תתרו אחרי

דער באַשעפער דאַרף דיך יא

לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם. זאָגן חז"ל אויף דעם (בְּרֻכּוֹת י"ב ע"ב): אַחֲרֵי לְבַבְכֶם דָּאס מײַנט מֶעַן מִינּוֹת וּפְפִירוֹת, וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם מײַנט מֶעַן נִיאוּף; ווייל ווער עס פֿאַלט נעבֿענדן אַרײַן אין נִיאוּף רחֲמָנָא לְצַלָן, ווערט ביי אים אָפּגַעקִילט די אָמוּנָה, און ער ווערט מִיוֹאָש. מִמִּילָא טראַכט ער: וואס האב איך שוין צו לערנען יעדן טאג מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא, און דאס איז אים אַ מוֹרָא דִיגְעֵר עוֹל, בְּשַׁעַת דִּי גִרְעֶסְטֵע שְׂמֻחָה איז צו לערנען די הייליגע תּוֹרָה, און מֶעַן קען דאס אפילו נישט מסביר זיין, אַוּוֹדַאי בֵּיּיִם אָנפֿאַנג איז מוֹרָא דִּיג שְׁווער זיך אַוועק צו זעצן מיט אַ חוּמֵשׁ, אויפֿמאַכן אַ מִשְׁנֵיֹוֹת, אַ גְמָרָא, אָבֵעֵר אַיִן מֶאֱל מֶעַן עֶפֶענט דעם חוּמֵשׁ, מִשְׁנֵיֹוֹת, גְמָרָא, שְׁלַחַן עָרוּף, און מֶעַן לערנט אין די רײַע, איז נישט דא קיין גִרְעֶסְעֶרע פֿאַרְגֶעניגן פון דעם.

דערפֿאַר קודם דאַרף מֶעַן מְקַבֵּל זיין די תּוֹרָה אַפִּילוּ געצווינגענערהײט, ווען עס איז שְׁווער און נישט געשְׂמַאק, אָבֵעֵר אַיִנמאַל מֶעַן איז שוין טועם דעם זיסן טעם פון די תּוֹרָה, וויל מֶעַן שוין מער גאַרנישט. אַזוי ווי

דער באשעפער דארף דיך יא

דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם (שיחות
 הר"ן סימן יז): פארוואס זאלסטו נישט לערנען, דו וועסט
 דאך גארנישט דערלייגן, פארקערט דו וועסט נאך
 באקומען 'עולם הבא' דערפאר? ! אפגערעדט, אויב דו
 וועסט זיך צוגעוואוינען צו לערנען, און די תורה וועט
 דיר ווייזן דאס פנים, און ארויסווייזן ליבשאפט, וועסטו
 שוין נישט וועלן קיין שום שכר, נאר די תורה אליינס !

דער הייליגער מונקאטשער רב [המנחת אלעזר] זכותו
 יגן עלינו האט אמאל דערציילט, אז זיין זיידע הרב
 הקדוש 'בעל שם שלמה' זכותו יגן עלינו האט געהאט א
 זוהן רבי משה יהודה לייב זכותו יגן עלינו פון סטריזשוב,
 וואס ער איז געווארן אן איידעם ביים הייליגן גארליצער
 רב זכותו יגן עלינו, ביי זיין חתונה ווען מען האט שוין
 געוואלט גיין צו די חופה, זעהט מען אז דער גרויסער
 זיידע דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו איז נישט
 דא, עס גייט דורך א האלבע שעה, א שעה, און ער קומט
 נאך אלץ נישט ארויס פון זיין שטוב וואו ער איז געזיצן
 פארשפארט, ביז דערווייל איז דורך נאך א שעה, זענען די

יג דער באשעפער דארף דיך יא

קינדער [דער הייליגער שינאווער רב און דער הייליגער גארליצער רב זכותו יגן עלינו] צוגעגאנגען צום מחותן און אים געזאגט: הערט אויס! מיר זענען קינדער און מיר טארן נישט שטערן דעם טאטען, דערפאר זאלט איר אריינגיין צום טאטען וואס ער האט זיך מן הסתם פארלערנט, און אים דערמאנען אז עס איז דא היינט א חתונה.

אזוי האט ער טאקע געטוהן, ער גייט אריין צום הייליגן צאנזער רב אין צימער, זעהט ער ווי דער הייליגער צאנזער רב לערנט מיט א געוואלדיגע געשמאק צו די שיין פון די לעכט, נעמט ער זיין שטריימעל און פארדעקט דערמיט די לעכט, ממילא איז געווארן טונקל, הייבט זיך דער הייליגער צאנזער רב אויף די אויגן און באמערקט אים, פֿרעגט ער אים: ווער זענט איר? און וואס טוט איר דא? ענטפערט ער: מחותן! מען ווארט אויף אייך אינדרויסן צו גיין צו די חופה. פֿרעגט ער אים: פון וואספֿארא חופה רעדט איר?! זאגט ער: מיר האבן זיך דאך משדך געווען. זאגט אים דער הייליגער צאנזער

דער באשעפער דארף דיך יא

רב: עס איז דאך אזוי זיס צו לערנען, אבער שטענדיג שטערט מען מיר, יעצט וויבאלד עס איז שטיל און קיינער טשעפעט נישט איז די בעסטע געלעגענהייט צו לערנען, איך האלט יעצט אינמיטן לערנען 'מלחמות' מיטן בעל המאור', און איך האב אזוי ליב צו לערנען, קומט זעצט איך אויך אנוועק, וועט איר דאס מיט מיר אינאיינעם לערנען, ער הייבט אן צו לערנען מיט אים, און אזוי האבן זיי זיך אינאיינעם פארלערנט, אינדערצייט וואס דער גאנצער עולם ווארט אינדרויסן, ווען זיי האבן געענדיגט צו לערנען, רופט זיך דער צאנזער רב אן: יעצט קען מען גיין צום חופה. זעהט מען פון דעם וואס הייסט חביבות התורה, ליבשאפט צו די תורה.

און צו דעם קען באמת יעדער איד זוכה זיין, אויב ער פאלגט דעם הייליגן רבי'ן און ער לערנט אויפן סדר דרך הלימוד וואס דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן, אז אפילו ער פארשטייט נישט זאל ער זיך בכלל נישט אפשטעלן נאר זאגן ווייטער אין א סדר (עיני שיהות ה'ר"ן, סימן עו), וואס דורכדעם באקומט מען א מורא'דיגן תענוג

פונעם לערנען, עס ציהט צו לערנען נאך א פּרָק און נאך א פּרָק משניות, און מען ווערט נישט זאט, נאך א מסכתא און נאך א מסכתא, ביז מען ענדיגט ששה סדרי משנה, און מען פאנגט שוין נאכאמאל אן, די זעלבע זאך מיט גמרא איינמאל און נאכאמאל, נאכדעם העלפט דער אייבערשטער און מען הייבט אויף אן לערנען זוהר מיט תיקונים.

דאס איז די מעלה פון חודש אדר וואס איז א חודש פון שמחה, ווייל אז א מענטש איז פרייליך גייט אים שוין זיין גאנצער לעבן אנדערש, ער האט שוין אן אנדער סארט מוח, און ער מאכט זיך שוין בכלל נישט צו טוהן פון די וואס לאכן אפ פון דעם 'דרך הלימוד'. אזוי אויף פאלט פון אים אנוועק תאוות ניאוף, ווייל די גאנצע תאוה נעמט זיך נאר פון מרה שחורה, אבער אז א מענטש איז פרייליך איז ער ביים באשעפער, דאס הייסט ער שפירט פביכול אז דער אייבערשטער איז דא מיט אים, ממילא מאכט די תאוה נישט ביי אים קיין שום רושם, און עס איז ביי אים בכלל נישט קיין נסיון (עײן ליקוטי מוהר״ן חלק א,

דער באשעפער דארף דין זא

סימן עב), דערפאר דארף א מענטש זייער אסאך הארעווען אויף שמחה, בפרט אין חודש אדר, נאכדעם זאל ער שוין דאס אויף מיטנעמען אויף א גאנץ יאר.

ב.

דאס געפונען מיר אין די וואכעדיגע סדרה (שמות כה, ב), דער אייבערשטער האט געזאגט: מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי - פון יעדער איד וואס זיין הארץ וועט וועלן, זאל מען פון אים נעמען זיין נדבה. זאגט די הייליגע רש"י: 'ידבנו לבו'. לשון נדבה, והוא לשון רצון טוב; דאס הייסט, ווען א מענטש געט צדקה, און ער העלפט ארויס אן ארימאן, דארף דאס זיין מיט א געוואלדיגע שמחה, און מיט די גרעסטע הנאה, נישט אז עס זאל אים וויי טוהן אז ער מוז נעבעך געבן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (דברים טו, י): ולא ירע לבבך בתתך לו - עס זאל דיר נישט וויי טוהן די הארץ ווען דו געבסט צדקה. אדרבה זיי מלא שמחה מיט די מצוה.

יז דער באשעפער דארף דיך יא

צדקה איז אפער נישט שטענדיג מיט געלט, ווייל צו זאגן א גוט ווארט פאר א מענטש, אדער מחזק זיין א צווייטן איד, איז נאך אסאך א גרעסערע צדקה!

אונדאי אז מען העלפט ארויס פאר א 'בית התבשיל', וואו מען געט צו עסן פאר הונגעריגע און דארשטיגע מענטשן, איז דאס א מורא'דיגער זכות, ווייל מען קען ביי דעם נישט פאפן, און א מענטש וואס איז נישט הונגעריג וועט נישט קענען עסן, און ווער עס קען יא עסן, זאל אים דאס וואויל באקומען, און די מעלה פון א 'בית התבשיל' וואו יעדער קען עסן איז, אז די וואס דארפן דאס טאקע יא האבן, זענען זיך פשוט מחיה.

ווייל אמאל געט א מענטש צדקה פון זיין אויסגעהארעוועטע און אפגעשפארטע געלט, און ער זאגט נאך אן ערליכן לשם יחוד וכו', און יענער נעמט די געלט און ער גייט דערמיט טוהן עבירות רחמנא לצלן. חז"ל זאגן (בבא קמא ט"ז ע"ב): 'רמיהו הנביא האט געשאלטן די מענטשן פון ענתות, וואס זיי פלעגן געבן צדקה, [זיי האבן אים זייער מצער געווען, און אריין

דער באשעפער דארף דיך יא

געלייגט אין א גרוב, און די נשמה איז אים כמעט אויסגעגאנגען, ווייל ער האט נישט געהאט וואס צו עסן], אז זיי זאלן נכשל ווערן מיט געבן צדקה אויף נישט גוטע פלעצער. עס איז דא עטליכע תפלות פונעם הייליגן רבי נתן (לקוטי תפלות, תפלה כה; עז; קנב; חלק ב, ד): ווי ער בעהט זיך: רבונו של עולם! אז איך געב שוין יא צדקה, זאל עס זיין פאר אן אמת'ע צדקה. דערפאר דארף מען שטענדיג בעטן אז מען זאל זוכה זיין צו געבן צדקה נאר אויף גוטע פלעצער.

ג.

דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות השפמת הבוקר, הלכה א, אות ד): וועגן דעם האט דער אייבערשטער געהייסן נאך די מעשה פונעם עגל, אז יעדער זאל ברענגען עפעס א נדבה פארן משכן, יעדער איינער וואספארא נדבה ער קען, איינער האט געהאט גאלד, איינער זילבער, קופער, און אזוי ווייטער, יעדער זיין זאך וואס ער האט פארמאגט, זאל ער דאס געבן מיט זיין גוטן הארץ פאר משה רבינו צו קענען בויען דעם משכן. אונז

יט דער באשעפער דארף דיך יא

צו ווייזן, אז יעדער איד האט זיין גוטע נקודה וואס ער קען ברענגען פארן אייבערשטן, און דאס איז ביים אייבערשטן זייער חשוב.

ווייל רוב מענטשן ווערן צופראכן פון דעם וואס זיי טראכטן: פארוואס בין איך נישט אזוי ווי יענעם? יענער מאכט דאך אזא נחת רוח פארן באשעפער, און איך קען נישט! בשעת עס איז א פשוט'ער נארישקייט אזוי צו טראכטן, ווייל פון יענעם וויל דער באשעפער דאס וואס ער קען, און פון דיר וויל דער באשעפער דאס וואס דו קענסט, דער באשעפער דארף נישט פון דיר וואס דו האסט נישט אין דו קענסט נישט. און אפילו עס דאכט זיך דיר אז דאס וואס דו האסט איז גארנישט ווערד, דאך אבער ביים באשעפער איז דאס זייער חשוב.

דאס געפונען מיר ביים ברענגען די נדבות פארן משכן עס איז געווען אזעלעכע וואס האבן נאר געקענט ברענגען בלוי וואל אדער פערפעל וואל, אדער נאר א פאדעם, און ער וואלט אויך געקענט טראכטן: וואס איז שוין מיין ביסל וואל אקעגן יענעם וואס האט געברענגט

כ דער באַשעפּער דאַרף זיך זאָ

א שטיק גאלד?! דאס האט די תורה אונז געוואלט לערנען: זא! דער באַשעפּער וויל דאס וואס דו האסט. דערפאר דאַרף זיך א מענטש מורא'דיג מחיה זיין מיט זיין נקודה, און זיך פרייען מיט דעם, און וויסן אז דער אייבערשטער דאַרף אים זא, דער באַשעפּער דאַרף זא זיין דאווענען און זיין לערנען, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און ער קען ניטאמאל געהעריג זאגן די עברי, דאך האט דער אייבערשטער א מורא'דיגער נחת רוח פון אים, און ער פלאנצט איין פון יעדע ווארט וואס ער לערנט גרויסע ביימער ברוחניות וכו', (עיין לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן עו, בשם זהר הקדוש, קדושים דף פה ע"ב). דאס איז דער עיקר שלימות פון א מענטש, ער זאל זיין א צופרידענער און פרייליכער מענטש, אזוי ווי חז"ל זאגן (אבות ד, א): איזהו עשיר? 'השמח' בחלקו.

ד.

מאת כל איש אשר ידבנו לבו. 'מאת' איז די אותיות 'אמת'. דער הייליגער רבי זאגט (בהשמות שמוכאות בסוף חיי מוהר"ן, אות ב): 'אדר' איז די ראשי תיבות: ר'אש ד'ברך

כא דער באשעפער דארף דיך יא

אַמֶת (תהלים קי"ט, ק"ס). ווייל חוֹדֶש אָדֶר וואס איז דער חוֹדֶש פון שְׁמֹחָה, דארף זיין מיט אַן אַמֶת, און אַמֶת איז נאָר דער באשעפער, אזוי ווי דער פֿסוק זאָגט (יִרְמְיָהּ י, י):
וְהָ אֱלֹקִים אַמֶת. אָבער אַלע אַנְדֶּערע זאָכן איז שְׁקֵר, און אַז אַיִנער זאָגט דיר: קום לָאמיר זיין פֿרִייליך, און ער שְׁלֶעפֶט דיר אַוועק פון באשעפער איז דאס אינגאַנצן נישט קיין שְׁמֹחָה. ווייל וואס מער אַ מְעַנְטֵש ציהט זיך צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, איז אין אים דא מער אַמֶת, אָבער אַז מען איז אָפּגֶעריסן פון באשעפער איז מען אין שְׁקֵר.

וועגן דעם 'אָדֶר' ווען מען דארף זיין זייער פֿרִייליך דארף מען די ערשטע זאך וויסן: ראש 'דְּבָרְךָ' אַמֶת. דער דיבור זאל זיין מיט אַמֶת, אויף די שְׁמֹחָה זאל זיין אַ אַמֶת'ע שְׁמֹחָה, דאס הייסט, אַיף פֿרִי זיך אַז אַיף בֵּין אַ אַיד און נישט קיין גוי! אזוי ווי דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן י): מִיטֵן 'שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי' קען מען זיך מוֹרָא'דיג שְׁטאַרק מְחִיָּה זיין, און קיינער קען אויף דעם נישט מְקַטְרַג זיין.

דְּעַר בַּאשְׁעָפֶער דַּאָרף דײַך יאָ

דער הייליגער רבי צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, ברענגט (פרי צדיק חג השבועות, אות יב): אז איינמאל ווען דער הייליגער בארדיטשובער רב זכותו יגן עלינו האט געדאווענט פארן עמוד, האט ער אויסגעלאזט די ברכה: שלא עשני גוי. איז צוגעגאנגען צו אים א איד און געזאגט: רבי! איר האט אויסגעלאזט א ברכה. זאגט אים דער הייליגער בארדיטשובער רב: איך האב בכלל נישט פארגעסן צו מאכן די ברכה, נאר ווען איך בין אויפגעשטאנען צופרי בין איך געווען זייער צופראכן ווי אזוי איך זעה אויס, [אזוי ווי דער סדר איז ביי צדיקים], און איך האב נישט געהאט מיט וואס זיך מחיה צו זיין, דערפאר האב איך שנעל געמאכט די ברכה: שלא עשני גוי. וואס מיט דעם האב איך מיר אויפגעלעבט, אז ווי אזוי איך זעה נאר אויס, דאך בין איך נישט קיין גוי.

זעהט מען פון דעם אז אפילו דער הייליגער בארדיטשובער רב וואס איז געווען מוראדיג גרויס, [דער הייליגער צמח צדק זכותו יגן עלינו, האט אמאל געזאגט: דער בארדיטשובער רב האט פאשאפן א נייעם היכל אין

כג דער באשעפער דארף דיך יא

הימעל מיטן נאמען: היכל הזכותים, ווייל ער האט אזויפיל מלמד זכות געווען אויף אידישע קינדער. דער הייליגער רבי האט אים אנגערופן (שיחות הר"ן סימן קצו, חיי מוהר"ן סימן ער): 'פאר ישראל'. און געזאגט: אז ער איז דער תפילין פונעם אייבערשטן]. דאך האט ער נישט געהאט מיט וואס זיך מחיה צו זיין נאר מיט 'שלא עשני גוי'. איז דאך אונדאי און אונדאי אז מיר דארפן זיך מיט דעם מחיה זיין.

און אזוי אויך דארף מען זיך מחיה זיין מיט יעדע נקודה טובה: ברוך השם איך האב א צלם אלקים, איך גיי מיט די בארד און פיאות, [מען זעהט אנדערע הייבן זיך נעבעך אן צו שערן די פיאות און די בארד, עס דאכט זיך זיי אז זיי וועלן טרעפן א בעסערן שידוך, אבער ביים סוף לאזט זיך אויס אז מען גט זיך ליידער, ווייל יעדע זאך וואס איז קעגן די תורה האט נישט קיין קיום], און אז א מענטש פריידט זיך מיט יעדע פינטעלע גוטס וואס ער האט אין זיך, ברענגט אים דאס נענטער צום באשעפער, וואס דאס איז די גרעסטע אמת. די תורה הקדושה הייבט

דער באַשעפער דאַרף זיך יא

זיך אָן : בַּראַשׁי׳ת בַּרְא׳ אַלְקִיִּים. זאָגן חז״ל (בַּראַשׁי׳ת רבָּה א, ז): דאָס איז די סוף ווערשטער פון ״אַמֶּת״, צו ווייזן אַז מײַט דעם האַט דער אײַבערשטער באַשאַפֿן די וועלט.

דער הייליגער רבי נתן זאָגט (לקוטי הלכות רבית, הלכה ה, אות כח): אויף דעם וואס מיר געפונען אין חז״ל (בַּראַשׁי׳ת רבָּה ח, ה): ווען דער אײַבערשטער האַט געוואַלט באַשאַפֿן די מענטש, האַט ער זיך דאָס דורכגעשמועסט מיט די מלאַכים, האַט ״אַמֶּת״ געזאָגט: באַשאַף אים נישט, ווייל ער איז איין שטיק ליגנט. האַט דער אײַבערשטער גענומען דעם אַמֶּת, און אים אַוועק געוואַרפֿן, אַזוי ווי דער פֿסוק זאָגט (דניאל ח, יב): וְתִשְׁלַךְ אֶמֶת אֶרְצָה. איז שווער, ווי אַזוי האַט דער אײַבערשטער גענומען דעם ״אַמֶּת״ און אַוועק געוואַרפֿן, חז״ל זאָגן דאָך (שַׁבַּת נ״ה ע״א): חוֹתְמוּ שֶׁל הַקֶּבֶ״ה אַמֶּת – דאָס איז דעם באַשעפֿערס זיגל! ?

נאַר אויב איז מען מקטרג אויף אַ איד, און מען זאָגט: דער איד טויג נישט. אפילו עס זאל טאקע זיין אַמֶּת, אַזאַ אַמֶּת איז נישט קיין אַמֶּת! ווייל דער עיקר אַמֶּת איז, אַז

דער באשעפער דארף דיך יא כה

יעדער איד האט א תקנה און ער קען אלעס פארעכטן אויב ער וויל. דאס זאגט דער פסוק: ויקחו לי תרומה 'מאת' כל איש וגו' ווען מען וויל געבן צדקה, זאל דאס זיין מיט אן 'אמת', נאר צו העלפן און מחזק זיין א צווייטן איד.

ה.

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (שמות כה, ח). זאגן חז"ל (עיין ש"ה מסכת תענית דף ס): בתוך כל אחד ואחד. דאס הייסט יעדע מענטש קען ווערן א בית המקדש, אז די שכנה זאל אין אים רוען. דערפאר זאגן חז"ל (בראשית רבה מ"ז, ו; ועיין ברש"י בראשית יז, כב): צדיקים זענען די 'מרפכה' פונעם אייבערשטן, כביכול דער באשעפער זיצט און רייט אויף זיי (עיין אור גקר להרמ"ק זכותו גג עלינו, בראשית [תיקוני זוהר] שער ה, סימן יג, כרך ג, דף רמו). און ווי אזוי קען מען דאס וויסן? אויב א מענטש רעדט שטענדיג פון באשעפער, איז א סימן אז אין דעם מענטש ריהט די באשעפער! פארקערט אויך, אויב רחמנא לצלן א מענטש רעדט נאר 'ניבול פה', איז ער מגלה אז ער איז דורך געפוילט מיט

דער באשעפער דארף דיך יא

ניאוף. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות ניבול פה, סימן א): ווער עס רעדט 'ניבול פה', איז א סימן אז זיין הארץ איז פול מיט עבירות, און פון דעם טראכט ער; ווייל א מענטש רעדט נאר פון וואס ער טראכט.

וועגן דעם אפילו אז א מענטש איז שוין נעבעך זייער נידעריג אראפגעפאלן, זאל ער בשום אופן נישט אויפגעבן, נאר פון דארט זאל ער רעדן און בענקן צום באשעפער, צו וועלן ווערן א 'מרפכה' פאר די הייליגע שכינה, וואס עס איז נישט דא קיין גרעסערע תענוג פון דעם, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (עין שיחות הר"ן סימנים: שב, ג, נא), פאר איינעם וואס איז שוין נעבעך דורכגעפאלן מיט שווערע ביטערע גראבע עבירות, מיט דעם לשון: "דער עיקר איז 'מבטן שאול שועתי' (יונה ב, ג)". אפילו מען ליגט אין טיפן גרוב, זאל מען חס ושלום נישט צובראכן ווערן, נאר שטענדיג שרייען און בעטן דעם באשעפער: איך וויל ארויסגיין פון דעם! וואס מיט דעם ווייזט מען אז מען וויל צוריקומען צום אייבערשטן מיט אן אמת, און דעמאלטס אפילו די

דער באשעפער דארף זיך יא

כז
גאנצע וועלט זאל זאגן: דו ביזט שוין גארנישט ווערט!
מאכט מען זיך בכלל נישט צוטוהן, ווייל דער עיקר איז
וואס דער באשעפער זאגט, און ביים אייבערשטן האט
יעדער איד א תקנה, און יעדער איד קען נאנט ווערן צו
אים, אויב ער זאל זיך נאר נישט מייאש זיין, נאר
שטענדיג בעטן און בעטן דעם באשעפער און נישט
אויפגעבן, וועט ער זוכה זיין אז דער באשעפער וועט ביי
אים רוהען און וואוינען.

. 1

ועשו ארון עצי שטים, אמתים 'וחצי' ארבו, ואמה
'וחצי' רחבו, ואמה 'וחצי' קמתו (שמות כה, י), די ערשטע
זאך וואס דער אייבערשטער האט געהייסן מאכן איז
געווען די ארון, וואס דארט איז געליגן די לוחות, וואס
אין דעם שטייט די הייליגע תורה. דארף מען פארשטיין,
פארנוואס זענען אלע מדות [מאסן] ביי דעם געווען
האלבע איילן, און נישט גאנצע? נאר דאס קומט אונז צו
ווייזן, אז וויפיל א מענטש זאל נאר לערנען, איז נאך
נישט גענוג, און ער האט שטענדיג נאך צו לערנען.

דְּעַר בַּאשְׁעָפֶּעַר דַּאָרְף דִּיךְ יֵא

ז.

אויפן אַרױן האט מען געלייגט די פּױרױת, אַז דער אַרױן זאל זיין צוגעדעקט, צו ױיזן אַז ױען מען לערנט תּױרה זאל מען דאס לערנען נאר פּאָרן בּױראַ כּל עױלמִים, און נישט אַרױס צו ױיזן קיין בּקיאױת פּאר מענטשן. דער מְדַרְשׁ זאגט (שְׁמוֹת רַבָּה פּרָשָׁה ח, ב): אַז אַ מענטש זיצט אין אַ ױינקל און לערנט תּױרה, אפילו קיינער ױיסט נישט, אַיז אים כּבִּיכּױל דער אַייבּערשטער אַליין מְפּרָסם.

און דאס האט מען געזעהן בּחױש, לְמִשַׁל דער הייליגער 'חזון איש' זכּױתױ יגן עֲלִינוּ, ױען ער אַיז געױען אין ליטא, האט קיינער נישט געױאוסט פּון אים, [ער האט אַרױסגעגעבן זיינע ספּרים אן זיין נאמען], און ױען ער אַיז אַנגעקומען אויף אַרץ ישׂראל אַיז ער נתגלה געױארן, כּאטש ער האט נישט געױאלט בּשױם פּנים ױאָפּן זיין אַ רב אַדער אַ ראש ישׂיבּה, דאָ אַיז נאכדעם מױראַדיג באקאנט געױארן זיין גאַױנות, ערליכקייט, און לומדות.

דער באשעפער דארף דיך יא

כט

ח.

אויף די כפורת זענען געווען די 'פרובים', וואס פון דארט איז ארויס געקומען דער קול פון באשעפער כביכול (ע"ן רש"י שמות כה, כב), אונז צו ווייזן אז ווען א מענטש לערנט 'תורה לשמה' איז ער זוכה צו רוח הקודש, ביז צו 'נבואה'. וועגן דעם איז דער קול פון נבואה דוקא ארויסגעקומען פון העכער די ארון וואס דארט איז געווען די גאנצע תורה, אזוי ווי חז"ל זאגן (ברכות ה ע"א): מקרא משנה גמרא הלכות ואגדות, אלעס האט שוין משה רבינו מקבל געווען ביים בארג סיני. ווייל נאר ווען א מענטש לערנט די תורה פארן באשעפערס נאמען און ער פארדעקט דאס, דעמאלטס קען ער זוכה זיין צו רוח הקודש און נבואה.

ט.

רש"י זאגט דא (שמות כה, יח): די 'פרובים' האבן אויסגעזעהן אזוי ווי צוויי קינדערלעך. אבער אין פרשת בראשית, נאכדעם ווען אדם הראשון האט צוגעהערט צו

דער באשעפער דארף דין זא

חנה, און געגעסן פונעם עץ הדעת, און דער אייבערשטער האט אים ארויסגעטריבן פון גן עדן, האט דער אייבערשטער געשטעלט דארט דעם דרייעדיגן שווערד און די פֿרוֹבֿים, ער זאל שוין נישט קענען צוקומען אהין, זאגט רש"י (בראשית ג, כד): 'פֿרוֹבֿים' מיינט 'מלאכי חבלה'. איז דאס דאך א סתירה? נאר עס איז ביידע אמת, זיצן די פֿרוֹבֿים ביים ארון; דאס הייסט, מען זיצט און מען לערנט תורה, דעמאלטס איז מען אזוי ווי וואילע לעכטיגע קינדער, 'תינוקת של בית רבן שלא חטאו' (שבת קי"ט ע"ב), אבער אויב איז מען עובר אויפן באשעפערס באפעל, און מען לערנט נישט קיין תורה, דעמאלטס איז מען א 'מלאכי חבלה'.

און דאס קען מען זעהן בחוש, אין א ישיבה וואס די בחורים האבן דעם ריכטיגן דרך הלימוד, האבן זיי ליב צו זיצן און לערנען אין די רייע, מקרא משנה גמרא מדרש, ממילא שעדיגן זיי גארנישט, און מען דארף נישט פעינטן און פאררעכטן שטענדיג, ווייל אז ער האט ליב צו לערנען בלייבט אלעס זויבער און ריין, אבער אז מען גייט

לָא דָּעַר בַּאשְׁעָפֶּעַר דַּאָרְף דִּיף יֵא

ליידיג איז מען פשוט מלאכי חבלה אלעס ווערט געשעדיגט: די סינקס ווערן אראפגעריסן, אין די ווענט איז דא לעכער, בענק זענען צופראכן וכו'.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קצא): עס קענען זיצן צוויי מענטשן איינער נעבן אנדערן, איינער איז אין 'גן עדן'; דאס הייסט, ער דארף גארנישט און ער וויל גארנישט, נאר דעם באשעפער און די תורה, און ער זינגט ניגונים אויף דעם. ווידעראום דער צווייטער וואס זיצט נעבן אים איז נעבעך אזוי צופראכן, אז ער טראכט: הלוואי שטארב איך שוין, און נישט נאר איך, נאר הלוואי ווערט די גאנצע וועלט חרוב און יעדער שטארבט. אזוי לעבט ער נעבעך אין גיהנום מיט ביטערניש.

דאס זאגט דער פסוק (בראשית ג, כד): ויגרש את האדם - דער באשעפער האט פארטריבן אדם און אים פארשיקט פון גן עדן, און ער האט אוועק געשטעלט אקעגן דעם 'גן עדן' די 'פרובים'; וואס דאס זענען די מלאכי חבלה וואס פייניגן אים און זאגן אים. און ווען דער אייבערשטער

דער באשעפער דארף דיך יא

האט רחמנות אויף א מענטש, און ער זעהט אז ער האט רצונות וכסופים, און ער וויל שוין אמת'דיג זיין גוט, נעמט אים דער אייבערשטער ארויס פון זיינע אלע עבירות און שלעכטע מדות וואס קומט פון די פיר יסודות וואס איז דא אין יעדער מענטש: אש רוח מים עפר. און ער לייגט אים צוריק אריין אין גן עדן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (בראשית ב, טו): ויקח.. את האדם וינחהו בגן עדן. דאס הייסט אויב לערנט ער תורה, ווערן די זעלבע פרוכים וואס פארדעם איז עס מלאכי חבלה, ווערט עס יעצט אזוי ווי א קינד וואס האט נישט קיין חטא, און ער לעבט א פיינע און א זיסע לעבן.

י.

און אזוי זענען אויף אלע פלים פונעם משכן דא ביי יעדן מענטש, נאר עס ווענדט זיך וואס דער מענטש וויל טיף טיף, וויל ער דעם באשעפער, וועט ער זיין נאר פרייליך, און טוהן חסד מיט יעדן, עס וועט אים גיין אין לעבן צו העלפן נאך א איד, ווייל ער איז א צופרידענער מענטש, אבער אויב א מענטש איז שטענדיג אויפגעערעגט

דער באשעפער דארף דיך יא

לג
און טרויעריג, דאס ברענגט אים צו די ערגסטע זאכן, און אויף שמחה דארף מען זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן, בפרט יעצט אין דעם חודש פון שמחה נאר בעטן אויף שמחה וואס דאס איז די גאולה, ווייל אז מען איז פרייליך הייבט זיך די פוס און מען טאנצט און מען זינגט, און די גאנצער לעבן ווערט ממש א תענוג, עס איז ביי אים א תענוג דאס דאווענען און לערנען, און דאס איז דער עיקר שלימות צו וואס א מענטש דארף קומען, ער זאל וויסן אז דער באשעפער איז דא, ממילא דארף ער שוין גארנישט מער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אלע זוכה זיין און צוקומען צו דעם.

~ תם ונשלם שבה לאל פורא עולם ~

**הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות**

**כ"ק מרן רבינו
אליעזר שלמה בן מלכה
שליט"א**

**לרפואה שלימה לכל רמ"ח
אבריו ולכל שס"ה גידיו
ולכל טיפי דמיו.**

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלום בן חיה רבקה נ"י
וזוגתו

מרים אסתר בת רייזל תחי'

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לבם לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי
ומזוני רוויחא, אמן כן יהי רצון.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה
האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
שאלו חיים איינהויין
הי"ו

מנ"ה
בנימין איינהויין
הי"ו

מנ"ה
יוסף אינגאס
הי"ו

מנ"ה
מנשה איצקאוויטש
הי"ו

מנ"ה
העניך אינגי
הי"ו

מנ"ה
יחיאל אויה
הי"ו

מנ"ה
אייזיק אפסעל
הי"ו

מנ"ה
אליעזר אדעלשטיין
הי"ו

מנ"ה
משה לייב אמסל
הי"ו

מנ"ה
אשר דוב אינדורסקי
הי"ו

מנ"ה
יואל גאלדשטיין
הי"ו

מנ"ה
יוסף בארדאגה
הי"ו

מנ"ה
מיכאל דניאל בוים
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה
האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מ"ה
יעקב היילפרין
הי"ו

מ"ה
מרדכי אהרן היילפרין
הי"ו

מ"ה
יצחק אהרן וויינבערג
הי"ו

מ"ה
אליעזר הירשפעלד
הי"ו

מ"ה
אייזיק ווייס
הי"ו

מ"ה
יואל וועבערמאן
הי"ו

מ"ה
אהרן וועבערמאן
הי"ו

מ"ה
פנחס מרדכי טייטלבוים
הי"ו

מ"ה
יצחק יונה זאבעל
הי"ו

מ"ה
יוסף וויזנער
הי"ו

מ"ה
יעקב יהודה לעבעוויטש
הי"ו

מ"ה
יואל טייטלבוים
הי"ו

מ"ה
שלמה ברוך טייטלבוים
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכר

אלה יעמדו על הברכה
האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצם על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
יואל לעוי
הי"ו

מנ"ה
בנציון לאנדא
הי"ו

מנ"ה
דוב מאנדל
הי"ו

מנ"ה
שבתי מזרחי
הי"ו

מנ"ה
יחזקאל סאמעט
הי"ו

מנ"ה
יצחק סאלאמאן
הי"ו

מנ"ה
יואל מענדלאוויטש
הי"ו

מנ"ה
יעקב פיש
הי"ו

מנ"ה
אלימלך הכהן פריעדמאן
הי"ו

מנ"ה
נתן פריעדמאן
הי"ו

מנ"ה
מנחם צוויבל
הי"ו

מנ"ה
יואל פארקאש
הי"ו

מנ"ה
מאיר דוד פארקאש
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

על הטוב יזכרו

אלה יעמדו על הברכה
האנשים גבורי החיל שהושיטו לנו יד עזרה
לנדב סכום הגון מדי חודש בחדשו
למען הדפסת ספרי רבינו ולהפיצים על פני תבל
הלא הם

מנ"ה
יצחק אהרן רייך
הי"ו

מנ"ה
אלי קנויל
הי"ו

מנ"ה
יואל ראזענבערג
הי"ו

מנ"ה
חיים דוד ראזענבערג
הי"ו

מנ"ה
יואל ראטה
הי"ו

מנ"ה
יצחק משה ראזענבערג
הי"ו

מנ"ה
יצחק ראזענבערג
הי"ו

מנ"ה
יואל מנחם גרשון שניטצלעך
הי"ו

מנ"ה
שלום שניטצלעך
הי"ו

מנ"ה
אלימלך שארף
הי"ו

מנ"ה
נחמן שמואל שטרול
הי"ו

מנ"ה
אברהם משה שטראסער
הי"ו

מנ"ה
יואל שניטצער
הי"ו

ישלם ה' פעלם ותהי משכורתם שלמה מעם ה', זכות הדפסת ספר הקדוש יעמוד להם
שיתברכו מפי א-ל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא בשפע ובניקל, ובכל אשר יפנו יצליחו,
ויזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, וימלא ה' כל משאלותם לטובה, אמן.

איר קענט יעצט האבן די זעלטענע זכות צו מקרב זיין אידן לאבינו שבשמים
 אויף א גרינגע וועג, דורך מגדב זיין צו דרוקן א ספר אינעם "בית הדפוס".

צו ווייסט איר???

...אז דעקערטער טויזנטער
 אידן זענען שוין ציריק
 געקומען צום איבערשטן
 דורך דעם רבי'נס ספרים
 (אשר בנהו באדיש חלק א סתקב ב?)

...אז דעם רבי'נס ספרים
 זענען די איינציגסטע
 וואס פארשטייען דעם
 היינטיגן דור (אשר בנהו
 באדיש חלק ג סתקב ש"ב)?

...אז די חשוב'סטע זאך
 ביים איבערשטן איז
 צו מקרב זיין אידן צום
 איבערשטן (וותר הקודש
 תרומה ק"ב)?

...אז ווען איינער מאכט
 אז א צווייטער איד זאל
 תשובה טוהן, איז אים דער
 איבערשטער מוהל זיין אלע
 זיינע עבירות (חי מוהל'ו סיני תמ"ז)?

...אז יעדע דאלער וואס איר
 נעמט פארן בית הדפוס,
 זענט איר מקרב מיט דעם
 נאך א איד צום איבערשטן
 (אשר בנהו באדיש חלק א סתקב ב?)

...אז דעקערטער אידן זאגן
 עדות אויף נאך גרויסע ישועות
 למעלה מדרך הטבע וואס זיי
 האבן געזעהן דורך'ן מגדב זיין
 צו דרוקן "אשר בנהו"?

...אז מוה"ר'ש של"מ'א זאגט צו
 אז ווען עס וועט מגדב זיין צו דרוקן
 דעם ספר "אשר בנהו", וועט זיך
 זעהן א גרויסע ישועה מיט וואס ער
 דארף (אשר בנהו באדיש חלק א סתקב ב?)

לאזט נישט ארויס די געוואלדיגע געלעגנהייט,
 רופט שוין אריין און אפוס, מיט א שיינע נדבה, און האט דעם גרויסן זכות צו מקרב זיין
 אידן צום איבערשטן, און גלויבצייטיג וועט איר אין דעם זכות געהאלפן ווערן מיט
ישועות ורפואות, נחת פון קינדער, שידוכים, און נאך.

רופט שוין 845-481-3321